

optager dem? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, ere de altsaa bortfaldne.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved:

Lovforslagets §§ 1 og 2 vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til Lovforslagets § 3 af Berg:

Som et nyt Punktum tilføjes: „Den gjælder indtil den 1ste Januar 1880,“

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets § 3 med den vedtagne Ændring saalydende:

Denne Lov træder i Kraft den Dag, den bekiendtgjøres i Lovtidenden.

Den gjælder indtil den 1ste Januar 1880.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling vedtoges ligeledes uden Afstemning.

Formanden (Krabbe): Ændringsforslag til Sagens 3die Behandling indkaldes til imorgen, Lørdag, Middag Kl. 12. Det er nemlig Hensigten at ansætte Sagen til eventuel 3die Behandling i Begyndelsen af Mødet imorgen Kl. 1, selv om vi ikke maatte tilendebringe 1ste Behandling af Finantsloven idag, idet jeg dog utrykkelig bemærker, at, skjøndt Saadant undertiden er sket ogsaa tidligere, er det dog en Afvigelse fra Skik og Brug, som kun kan begrundes ved særegne Omstændigheder. Som Regel maa det anses for ønskeligt at undgaa, at Behandlingen af en Sag indskydes midt i Behandlingen af en anden Sag. At det i det foreliggende Tilfælde kan anses for forsvareligt at afvige fra denne Regel, har sin Grund i, at Lovforslaget efter sin særegne Betsfæstelse kræver hurtig Fremme, og at det til hurtig Fremme er ønskeligt at faae det overfendt til det andet Thing til Forelæggelse i dettes Møde Kl. 1¹/₂.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til

14de Februar.

Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1879 til 31te Marts 1880.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1667 ff.).

Berg: Vi gaa nu til de mere alvorlige Forhandlinger for det nye Folkething, altsaa paa en Maade til 2den Akt af Valgbrevens Prøvelse, idet det nu skal vise sig, hvilket Folkething da disse Valgbreve have stabt. Jørend Behandlingen af Finantsloven har der jo foreligget enkelte Smaating her i Thinget, hvilket vel ligger i Omstændighederne; thi Finantslovens Behandling pleier jo ellers at være Folkethingets første og hovedsagelige Opgave, og det er den jo ogsaa her. Dersom dette ikke var en ganske naturlig konstitutionel Praxis, saa vilde jeg have ønsket, at det iaar kunde have været noget anderledes, idet der jo er en Sag, som ligger Folkethinget paa Hjerte, som staar langt over baade Finantsloven og alle andre Love, som vi have for, og som jeg derfor kunde have ønsket, at vi kunde have drøftet med hinanden og med Ministeriet, inden vi vare gaaede over til de specielle Loves Behandling. Dette er imidlertid ikke sket, og den Sag, hvortil jeg sigter, er jo altsaa forbeholdt en senere Behandling. De indledende Skridt fra Folkethingets Side ere i den Henseende skete, og jeg skal derfor ikke komme ind paa denne Hovedsag her, men holde mig til vor Silling indadtil, for saa vidt jeg nu vil berøre vor politiske Stilling og de dermed i Forbindelse staaende specielle Forhold.

Da vi — det vil sige det gamle Folkething — sidst vare sammen med det høie Ministerium, var Knudepunktet St. Croix; Ministeriet vilde ikke paa Betingelse af en Kommission modtage en Bevilling, som vel ikke var udtrykt i Tal, men efter de Forhandlinger, som foregik i Udvalget, kunde det utvivlsomt ikke være Ministeriet ubekendt, hvad det ikke navnte Tal betød, i alt Fald fra den Side af Folkethinget, hvortil jeg hører. Det betød en Billighed fra vor Side til at hjælpe med et vistnoel ogsaa fra flere Sider tænkt passende Betsb under en vis Betryggelse, men, som det senere er fremgaaet af Forhandlingerne i Bladene mellem et Par ærede Medlemmer af det daværende Udvalg, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) og det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), saa har Ministeriet jo navnlig ønsket at faae hurtig Ende paa Udvalgets Arbejder. Det var nok Nummer Et, den hurtige Ende paa Udvalgets Arbejder, og ikke det